

3) W okolicznościach sprawy takich, jak w postępowaniu przed sądem krajowym, art. 3 rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu nadanym przez rozporządzenie nr 2001/83, zmienione przez rozporządzenie nr 2195/91 nie sprzeciwia się temu, aby właściwa instytucja, w celu ustalenia prawa do świadczeń z tytułu bezrobocia, nie uwzględniła przy sumowaniu ukończonych okresów ubezpieczenia okresu obowiązkowej służby wojskowej odbytej w innym Państwie Członkowskim.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 30 listopada 2004 r.

w sprawie C-16/03 Peak Holding AB przeciwko Axolin-Elinor AB (¹) (wniosek Hovrätten över Skåne och Blekinge o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Art. 7 ust. 1 — Wyczerpanie prawa przyznanego przez znak towarowy — Wprowadzenie do obrotu w EOG przez właściciela znaku towarowego — Pojęcie — Towary oferowane do sprzedaży, a następnie wycofane — Sprzedaż na rzecz podmiotu gospodarczego z siedzibą w EOG z zobowiązaniem wprowadzenia towarów do obrotu poza EOG — Odsprzedaż towarów innemu podmiotowi gospodarczemu z siedzibą w EOG — prowadzenie do obrotu w EOG)

(2005/C 19/04)

(Język postępowania: szwedzki)

W sprawie C-16/03, mającej za przedmiot wniosek, który wpłynął do Trybunału dnia 15 stycznia 2003 r., o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hovrätten över Skåne och Blekinge postanowieniem z dnia 19 grudnia 2002 r., w postępowaniu: Peak Holding AB przeciwko Axolin-Elinor AB, dawna Handelskompaniet Faktory Outlet i Löddeköpinge AB, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i R. Silva de Lapuerta, prezesi izb, C. Gulmann (sprawozdawca), J.-P. Puissochet, R. Schintgen i J. N. Cunha Rodrigues, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: H. von Holstein, wydał w dniu 30 listopada 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

1) Wykładni art. 7 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/CEE z dnia 21 grudnia 1988 r., mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, w

wersji zmienionej przez Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., należy dokonywać w ten sposób, że towary opatrzone znakiem towarowym nie należy uważać za wprowadzone do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli właściciel znaku towarowego dokonał ich przywozu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego w celu ich sprzedaży na tym terytorium lub jeżeli oferował je do sprzedaży we własnych sklepach lub sklepach przedsiębiorstw zależnych dla konsumentów w Europejskim Obszarze Gospodarczym, a towary te nie zostały sprzedane.

2) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, postanowienie w umowie sprzedaży zawartej pomiędzy właścicielem znaku a podmiotem gospodarczym mającym siedzibę w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego w sprawie zakazu odsprzedaży w Europejskim Obszarze Gospodarczym nie wyklucza wprowadzenia do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy 89/104 w wersji zmienionej Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym i dlatego w przypadku odsprzedaży w Europejskim Obszarze Gospodarczym z naruszeniem tego zakazu nie stoi na przeszkodzie wyczerpaniu wyłącznego prawa właściciela.

(¹) Dz.U. C 55 z 8.3.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 2 grudnia 2004 r.

w sprawie C-42/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Rybołówstwo — Ochrona i gospodarowanie zasobami — Środki kontroli działalności połowowej)

(2005/C 19/05)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-42/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: T. van Rijn i S. Pardo Quintillán) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnik: N. Díaz Abad), mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, w trybie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną dnia 4 lutego 2003 r., Trybunał (trzecia izba), w składzie: M. A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), S. von Bahr, J. Malenovský i U. Löhmus, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 2 grudnia 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie: